

мъчнитѣ за рѣшение работи въ единъ мънастиръ въ който тя имала обичай много често да отива. Тя сядала предъ очитѣ на множество народъ, чиновници са приближавали и ѝ поднасяли и прочитали разни правителственни работи; тя, безъ да мисли ни най-малко са произнасяла и давала най-умни рѣшения и приказания за испълнение. Тѣзъ дѣла обаче тя разглеждала преди единъ или два дена съ най-умнитѣ и най-опитнитѣ сановници, рѣшенията отъ който ѝ са предлагали; тѣзъ рѣшения тя произнасяла и представлявала предъ простия народъ за свои, а най-вече измислени въ сѫщата минута на прочитанието на дѣлото. За даванието на подобни рѣшения на казаната царица говори и Татищевъ въ „Судебника си“.

III. Дворянката Кутузова, която имала по-далечь отъ Москва и отъ мънастира дѣто често ходила царицата собственно свое имение, умѣла теже да са възползува отъ легковѣрието и суевѣрието на народа; тя правила разни чудотворства чрезъ иконата на Пресветата Богородица като представлявала и проповѣдавала, че сѫщата икона е която прави тѣзъ чудеса; а за да увѣри народа въ истинността на туй, тя обдържавала особни хора, които, по нейното желание, полудѣвали и приходили въ себеси; съ туй заедно тя показвала и своята святостъ. Тя приходила при мнимо полудѣлата или при мнимо побѣснѣлия, благославяла я, заклинала дявола и сполучвала всегда да побѣдява нечистия духъ. Съ тѣзъ и подобни йоще коварства, тя умѣла да са представи предъ народа за чудотворка, а освѣнъ туй и да спечели голѣми богатства.

Всичко туй немогло да са укрие отъ монарха. Петъръ, въ пребиванието си въ Москва, заповѣдалъ съ бой да накажатъ въ сѫщия домъ на дворянката Кутузова всичките мнимо луди и бѣсни; тѣ били